विपद्रणमेवदर्शयति विषात् भीमस्यविषमोदकदानात् महाग्नेः जतुगृहदाहात् पुरुषादाहिडिंबादयोराक्षसास्तेषांदर्शनात् असत्सभायाः द्यूत स्थानात् अभितोरक्षिताः आस्म अभवाम ॥ २४ ॥ यत्यासुविपत्सु कीदृशंदर्शनम् नास्तिपुनरपिभवदर्शनंयस्मात् ॥२५॥ संपदस्तुश्रेयःपरि पंथिन्यइत्याह जन्मसत्कुले जन्मादिभिरेधमानोमदोयस्यसः अभिधातुं श्रीकृष्णगोविंदेतिवक्तुमपि अकिंचनानांगोचरं विषयभूतम् ॥२६ ॥ प्रस्तुतमनोरथपूरणायप्रणमति अकिंचनाभक्ताएववित्तंसर्वस्वंयस्यतस्मै ततःकिम् निवृत्तागुणवृत्तयोधर्मार्थकामविषयायस्मात्तस्मै कुतः आ त्मारामाय तत्कुतः शांताय रागादिरहिताय किंच कैवल्यपतये कैवल्यंदातुंसमर्थाय ॥ २७ ॥ ननुदेवकीपुत्रंमांकथमेवंस्तौषितत्राह मन्ये

विषान्महाग्नेःपुरुषाददर्शनादसत्सभायावनवासकृच्छ्रतः ॥ मृधेमृधेऽनेकमहारथास्त्रतोद्रौण्यस्त्रतश्चास्महरेऽ भिरक्षिताः॥ २४॥ विपदःसंतुनःशश्वत्तत्रतत्रजगद्गुरो॥ भवतोदर्शनंयत्स्यादपुनर्भवदर्शनम्॥ २५॥ ज न्मैश्वर्यश्रुतश्रीभिरेधमानमदःपुमान्॥ नैवार्हत्यभिधातुंवैत्वामकिंचनगोचरम्॥ २६॥ नमोऽकिंचनवित्ता यनिवृत्तगुणवृत्तये॥ आत्मारामायशांतायकैवल्यपतयेनमः॥ २७॥ मन्येत्वांकालमीशानमनादिनिधनं विभुम्॥ समंचरंतंसर्वत्रभूतानांयन्मिथःकलिः॥ २८॥ नवेदकश्चिद्भगवंश्चिकीर्षितंतवेहमानस्यनृणांविडं बनम् ॥ नयस्यकश्चिद्दयितोऽस्तिकर्हिचिद्द्वेष्यश्चयस्मिन्विषमामतिर्नृणाम्॥ २९॥ जन्मकर्मचविश्वात्म न्नजस्याकर्त्तुरात्मनः॥ तिर्यङ्नृषिषुयादस्सुतदत्यंतविडंबनम्॥ ३०॥

त्वांकालं नतुदेवकीपुत्रम् तत्रहेतवः ईशा नं नियंतारम् अनादिनिधनमाद्यंतशून्यम् विभुंप्रभुम् समंयथाभवतितथासर्वत्रचरंतम् ननुपार्थसारथेःकथंममसाम्यंतत्राह यत्यतः त्वत्तोनि मित्तभूतात् भूतानामेवमिथः कलिः कलहोभवति नतुत्वतस्त्वयिवैषम्यम् ॥ २८ ॥ ननुनिग्रहानुग्रहरूपंमयिप्रसिद्धंवैषम्यमतआह नवेदेति नृणांविडंबनमनुकरणमीहमानस्यकुर्वतः यस्मिंस्त्वयिविषमामतिः अनुग्रहनिग्रहरूपाभवति ॥ २९ ॥ अजस्यजन्म अकर्त्तुः कर्म तिर्यक्षुव राहादिरूपेण नृषुरामादिरूपेण ऋषिषुवामनादिरूपेण यादस्सुमत्स्यादिरूपेण ॥ ३० ॥